

de Oplysninger, men Ministeriet skriver, at skulde det besvare alt det, der er spurgt om, vilde det tage lang Tid. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører føjede til, at det ogsaa vilde koste mange Penge, i hvert Fald skulde der anvendes en stor Arbejds-kraft, og som Følge deraf vilde det vel ogsaa koste en Del. Jeg havde den Gang, Ordføreren sagde dette, ikke set disse Oplysninger og vidste ikke, hvad der stod i dem, og jeg sagde saa: Naar det er saa umuligt at faa det alt, saa maa vi jo lade os nøje med dette. Men jeg havde rigtig-nok troet, at de vare fyldigere.

Det, som egentlig skulde oplyses, er det slet ikke noget stort eller vanskeligt Arbejde at skaffe Oplysning om. Det vi ønske, er en Sammenligning mellem de danske og de fremmede Maskiner, der ere anskaffede paa samme Tid, og det drejer sig om 4 Maskiner, der ere anskaffede i 1899 og 5 i 1900. Det, jeg ønskede at faa at vide, var altsaa, hvilke Vejlængder der f. Eks. var kørt af, og hvilke Reparation-er der havde været paa de 4 Stykker, hvoraf de 2 bleve købt hos „Vulkan“ og de 2 hos Smith og Mygind, i Sammenligning med de 6 Maskiner, vi samtidig fik fra Milano. Det havde været interessant, og der er ingen, der skal fortælle mig, at det er et uoverkommeligt Arbejde for Administrationen at skaffe saadanne Oplysninger. Saa havde vi haft et Grundlag at bygge paa. Men det, man sender os, en Reparationsbog for maaske en af de aller-ældste Maskiner! Lokomotiv og Tender Nr. 22 har ingensomhelst Interesse, og jeg forstaaer ikke, at man vil være bekendt at sende os noget saadant. Det er slet ikke Svar paa det, der er spurgt om, men de maa jo mene, at de kunne sende os, hvad det skal være, det maa man næsten antage.

Den ærede Ordfører siger, at hvis vi havde stillet Forslag om Bevilling til en Kommission, saa kunde han forstaa det. Ja, den Vej kunde man naturligvis ogsaa være gaaet, men det havde jo heller ikke vundet den ærede Ordførers Tilslutning; det var han ogsaa gaaet imod. For øvrigt er det heller ikke nødvendigt at have en Bevilling paa Finansloven for at faa en saadan Kommission nedsat. Vi have mange Eksempler paa, at en Minister administrativt uden først at gaa til Bevilingsmagten nedsætter en Kommission. En Minister kan selvfølgelig administrativt tilkalde en Del Mennesker for at undersøge en Sag. Det er der ingen, der forhindrer ham i, og det er jo ogsaa nødvendigt i

mange Tilfælde for at faa Besked om en eller anden Ting.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) maa huske fejl, naar han nu siger, det kniber for mig, og at jeg derfor tyer til at referere private Samtaler. Han mener, at det, jeg sagde, refererer sig til en privat Samtale, jeg skulde have haft med ham. Det er ikke rigtigt. Det kan godt være, at jeg ogsaa har sagt det privat til ham, det tør jeg ikke benægte. Derimod paastaar jeg, og i saa Henseende ved jeg, at min Hukommelse ikke svigter mig, at det var i selve Finansudvalget — jeg ved ikke, om han vil kalde det en privat Samtale —, at der af mig blev refereret, at Ministeren havde sagt, at det vilde tage meget lang Tid at skaffe alle disse Oplysninger, og det er i Finansudvalget, at det ærede Medlem har sagt: Lad os saa hellere faa det, vi kunne faa. Det ærede Medlem siger saa, at han ikke havde tænkt sig, at det, vi fik, var noget saa tarveligt — ja, det kan man jo altid sige; det er jo umuligt for mig at vide, om det ærede Medlem havde tænkt sig det meget fyldigere end det, der foreligger; det er det ikke muligt at diskutere med ham om. Men det var ikke en privat Samtale i den Forstand, at det var en Samtale mellem det ærede Medlem og mig. Nej, det var en Meddelelse i Finansudvalget. Det ærede Medlem siger, at da kendte han ikke dette her. Nej, for da Ministeren fik at vide, at vi vilde tage mod de Oplysninger, der kunde skaffes i rimelig Tid, saa fik vi de Oplysninger, der kunde skaffes i den Tid. Det vilde dog være for meget forlangt, at Oplysningerne skulde foreligge først. Nej, det var for at faa at vide, om vi i det hele vilde tage imod de Oplysninger, vi kunde faa indenfor rimelig Tid, eller om vi f. Eks. hellere skulde vente til næste Rigsdagssamling, at jeg refererede Ministerens Meddelelse i Finansudvalget og derefter gav Beskeden tilbage.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Hvis den Oplysning, der findes paa det omtalte Sted i Anmærkningerne angaaende de Arbejder for andre, som Statsbanernes Værksteder have paataget sig, ikke er tilstrækkeligt specificeret, har jo det ærede Medlem haft omtrent $\frac{1}{2}$ Aar til at faa den nærmere specificeret. Men han har ikke før end i Aften rejst Spørgsmaal i den Henseende. Imidlertid var det jo heller slet ikke det,